

Cahit Atalay

(0101.195224,022004)

Trabzon'da doğdu. İlköğrenimini Cuclibey İlkokulu'nda, orta ve lise öğrenimini de Trabzon Lisesi'nde tamamladı. 1969 yılında girdiği KTÖ Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nden, 1975 yılında Jeoloji Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu., 1975-1976 yıllarında MTA Enstitüsünde, Ankara ve Kayseri'de (Yahyalı) çalıştı. Askerlik görevini 1976-1977 yılları arasında yedek subay olarak Denizli'de tamamladı. 1978 yılından itibaren DSİ 22, Bölge Müdürlüğü'nde çalışmaya başladı 1984 yılından aramızdan ayrıldığı tarihe kadar, kurucusu olduğu Kalite Kontrol ve Laboratuvar Şube Müdürlüğü görevini yürüttü.

Cahit Atalay; teknik eleman kimliğinin yanında sporcu kimliğiyle de öne çıkan bir isimdi.

Lise yıllarında atletizme başladı. 100, 200, 400 metrelerde Trabzon ve Bölge birincilikleri elde etti, Aynı yıllarda başladığı futboldan ise hiç kopmadı. KTÜ, İdmanocağı ve Yolspor amatör futbol takımlarında forma giydi. KTÜ futbol takımı ile üniversitelerarası Türkiye şampiyonluğuna imza attı.

Aktif futbol yaşantısını bıraktıktan sonra, İdmanyurdu ve DSİ Karadenizspor' da yöneticilik yaptı.

Futbol Federasyonu Amatör İşler Kurulu Doğu Karadeniz Bölge Sorumluluğu ve ASKF Başkan Yardımcılığı görevlerini yürütüyordu.

Merhaba!

Ben bu satırları yazarken
Gün
Geceyarısını
Geçiyordu
Gökyüzü
Yıldız yıldızdı
Ayıo şavkı
Denize
Vuruyordu
Ve
Tarih
Yırmıdört şubata

Devriliyordu.
Bilirsiniz

"ben sizleri dostlarım
her zaman sevdim
yanınızda olmasam da
katılmasam da sazlı sözlö genlerinize
katmasam da kahkahamı kahkahanıza
hep sizlerle başladı sabahlanm
ben sizleri dostlarım
her zaman sevdim"

kolay değil sizden ayrılmak
biliyorum
artık
demir ărnak zamanı geldi
gidiyorum

eşim
çocuklarım
kardeşlerim
arkadaşlarım
bütün sevdiğilerim
HOŞÇAKAUN!

Cahit MALAY
24 Şubat 2004-05-08

Cafoiti anarken

Cahit'le tanışmamız yıllar öncesine dayanır. 1969 yılında KTT'ye kayıt yaptıracağımız günlerde okula gider, puanların düşmesini beklerdik. Ö yıllarda öğrenciler üniversiteye girmek için ilkin ön kayıt, sonra da aldıkları puana sıra gelince asıl kayıtlarını yaptırırlardı. Bu bekleme günleri sürerdi. İşte bu bekleme günlerinde tanıştık Cahit'le. Jeoloji Bölümü'ne girmeye karar verdik. Güzel bir dostluğun başlangıcıydı bu karar. Onun numarası 1753 benimkiyse 1755'ti. Derslerde, okulda, dışarıda hep beraberdik.

Cahit çok iyi bir dinleyiciydi. Dereleri dikkatle dinler, ince ve güzel sorular sorardı. Solak olduğu için de sıranın hep sol başında otururdu.

Gün geçtikçe arkadaşlığımız güçleniyor, birbirimizi daha iyi tanıyorlardık. Cahit sakindi, ağırbaşlıydı, açık sözlüydü. Doğru bildiği şeyleri söylemekten hiçbir şey alıkoymazdı. O'nun. Ülke sorunlarına kısı duyarlı, aydınlık düşünceliydi. Cahit

İlk staj için Ankara'ya, İTÄ'ya gittiğimiz günü bugün gibi hatırlarım. 1971 ya da 1972 yılıydı. MTA ile tanışmamız o yıllarda oldu. Heyecan, doluyduk. İkimiz de ne yapacağımızı bilemiyorduk, Nasıl olduysa kendimizi Maden Etüt Dairesi Başkanının kargısında bulduk,

O'nun staj yapmak için geldiğimizi söyledik. Ayağa kalktı. Duvarda bulunan Türkiye haritasına doğru yürüdü, Elini kaldırdı. Harita üzerinde bir noktaya parmağını koydu, "okuyun" dedi. Pkratağının altında "Denizli" yazıyordu. "Çocuklar, sizi Denizli'ye gönderiyorum. Çantalarınızı ve eşyalarınızı alın ve yola koyulun" dedi,

O gece Mecatibey caddesindeki Atlantik otelde kaldık. Ertesi günü Denizli'ye gitmek üzere yola çıktık.

MTA kampı meyve ağaçları içinde, iki katlı, sarı boyalı, eski ahşap bir binaydı, Geniş bir salona girdik, İçeride bizim geldiğimizi, duyarak çalıştığı masadan kalkmaya çalışan orta yaşlı, gözlüklü biriyle karşılaştık. Bize kampın koordinatörü olduğunu, ve buranın staj yapmak için uygun olmadığını, bizi Afyon'a göndereceğini söyledi, Afyon'a gitmek için Cahit'le yola koyulduk. Akşam saatlerinde Afyon'daki MTA kampındaydık. Kamp şefi Yüksel Ağabey karşıladı bizi. Başka, mühendisler de vardı. Kampın sıcak ortamı ikimizi de sarmıştı, Orada ambarcı olarak çalışan Gürsel çok güzel mandolin çalardı. Akşamları arazi dönüşünde bize mandolinle müzik ziyafeti verirdi. Cahit o günlerde çok sevilen, bir şarkıyı dilinden hiç düşürmezdi: "Ben gamlı hazan, sense bahar,," Her seferinde Gürsel'e çaldırır, kendi de söylerdi.

1975 yılında okulu bitirdikten sonra, MTA'da çalışmaya başladı.